
– Tidsfaktoren er avgjørende på oppdrag med hjertestans

ETT DØGN MED

CAROLINE ULVIN JOHANSSON

Tidsskriftet

Feberkramper, anafylaktisk sjokk og hjertestans. Margrethe von Tangen forteller om en innholdsrik arbeidsdag i jobben som anestesilege ved legeambulansen 119.

Margrethe von Tangen er anestesilege ved legeambulansen 119 i Oslo. Foto: Caroline Ulvin Johansson

06:30 Vekkerklokken ringer. Jeg står opp, kler på meg og lager en kopp kaffe. Deretter lager jeg frokost og matbokser til barna. I dag er det turdag, så fireåringen skal ha med termos med kakao i barnehagen. Jeg pakker også frokost til meg selv.

06:45 Eldstemann våkner. Hun må motvillig kle på seg, så det går med fem minutter til overtalelse og hjelp med påkledningen.

07:00–07:30 De barna som ikke er våkne, må vekkes. Deretter spiser alle tre frokost, mens jeg pusser tenner og gjør meg klar for jobb.

07:30 Tannpuss på barna. Jentene vil ha fletter i håret i dag.

07:45 Alexander kjører barna i barnehagen og på skolen. Jeg kaster meg på sykkelen til jobb, og skulle helst dratt for fem minutter siden.

07:55 Fremme på jobb skynder jeg meg å skifte til uniform.

08:00 Jeg overtar radio, vaktmobiltelefon og bilnøkkel fra avtroppende anestesilege. Så setter jeg meg for å spise litt frokost, og håper det ikke kommer oppdrag det nærmeste kvarteret. I dag er LIS1-lege Erlend med for å hospitere.

08:30 Vi har faste dager for sjekk av utstyr, slik at alt utstyr blir sjekket minst én gang per uke. I dag skal vi gå igjennom utstyret vi bruker for intensivoverføringer. Dette inkluderer å sjekke transportrespirator, alle sprøytepumpene og monitor for overvåking av vitale parametre. I tillegg må vi sjekke alt supplerende utstyr til de ulike apparatene.

08:43 Utstyrssjekken avbrytes av dagens første oppdrag: melding om kramper på en ett år gammel gutt. Vi rykker ut, og ankommer et par minutter etter ambulansen. Gutten har feber på 39,6 grader og er våken, men litt irritabel. Han får en Paracet av ambulansepersonellet, og kjøres til legevakt for undersøkelse. Vi frigjør oss og kjører tilbake til basen.

09:35–09:50 Vi fullfører sjekken av intensivutstyret.

Anestesilege Margrethe von Tange trener medisinsk simulering sammen med LIS1-lege Erlend Bøhn Breie. Foto: Caroline Ulvin Johansson

10:20 Det er stille på radioen og ingen oppdrag, så vi bruker tiden til å trene litt medisinsk simulering (SIM) sammen med Erlend.

10:40 SIM-treningen avbrytes av et nytt oppdrag. Denne gangen meldes det om en mulig anafylaktisk reaksjon hos en voksen dame. Hun har en kjent og alvorlig allergi mot nøtter, og har nettopp spist en salat på en café sentralt i Oslo. Når vi ankommer hendelsesstedet, er det litt kaotisk og uoversiktlig grunnet mye publikum. Pasienten har fått rødfلامmet utslett både på overkroppen og halsen og subjektivt pustebesvær. Hun får behandling med oksygen, adrenalin, kortison og antihistaminer, og kjøres til lokalsykehuset. Jeg følger med i ambulansen, sammen med ambulansepersonellet. Pasienten opplever bedring under transporten til sykehuset.

12:00 Oppdraget er avsluttet, og vi kjører innom Kiwi for å kjøpe litt mat til lunsj.

Margrethe von Tangen

Alder: 42 år

Sivilstatus: Samboer med Alexander, mamma til tre barn på 6, 4 og 2 år.

Yrke: Anestesilege i prehospital klinikk, Oslo universitetssykehus. 50 % som medisinsk rådgiver i ambulanseavdelingen, og 50 % som anestesilege ved legeambulansen 119 i luftambulanseavdelingen. Har hver sjette uke innetjeneste ved anesthesiavdelingen på Rikshospitalet.

Legeambulansen i Oslo er bemannet med anestesilege og erfaren paramedic. Basen er på området til Ullevål sykehus.

Tre kjappe

Hvorfor valgte du å utdanne deg innenfor denne spesialiteten?

– Jeg har alltid vært fascinert av det prehospitale og det akutte. Anestesi er en spesialitet som innebærer samarbeid med veldig mange andre spesialiteter. Dermed blir man litt generalist, og jeg liker at man kan fokusere på mer enn ett område. Samtidig er vi skånet for en del papirarbeid!

Hva liker du best med din spesialitet?

– Arbeidsdagen er veldig variert, morsom og uforutsigbar. Noe av det som er mest tiltrekkende med å jobbe prehospitalt, er at man ikke helt vet hva som venter.

Hvilke utfordringer er de største?

– Vaktbelastningen. Det er mye nattarbeid. Man sover ofte lite på natten, og på kvelden får man heller ikke fulgt opp hjemme. Også er det selvfølgelig jobbing på helligdager.

12:25 Lunsjen blir avbrutt av et nytt oppdrag. Bevitnet hjertestans på en kvinne i 50-årene. På disse oppdragene varsler AMK-sentralen to ambulanseressurser, i tillegg til oss. På vei ut til oppdraget varsler vi de andre ambulansene om at denne pasienten er en mulig «LUCAS-til-ECMO»-pasient. Dersom pasienten oppfyller inklusjonskriteriene, skal hun legges på ECMO på Rikshospitalet innen en time etter at hjertestansen inntraff. Vi kommer frem samtidig med første ambulanseressurs. Vi etablerer hjertekompresjonsmaskin (LUCAS) og intuberer henne raskt, mens paramedic på ambulansen legger PVK. Den andre ambulanseressursen har gjort klar til rask evakuering. Vi ankommer Rikshospitalet 40 minutter etter at AMK-sentralen ble varslet, der ECMO-teamet står klart. Pasienten legges på ECMO.

14:00–14:20 Vi snakker igjennom oppdraget med de to andre ambulansenhetene før vi kjører fra Rikshospitalet. Tidsfaktoren er avgjørende på disse oppdragene, så det er viktig å avdekke eventuelle forsinkende momenter.

14:30 Vi er tilbake på basen, og spiser ferdig lunsjen. LIS1-lege Erlend får svar på spørsmålene han har etter dagens oppdrag.

15:30–16:00 Vaktskifte. Påtroppende anestesilege overtar radio, vaktmobiltelefon og reservebilnøkkelen. Jeg fullfører journalene på dagens oppdrag, og sykler hjem.

16:20 Hjemme. Barna blir hentet av Alexander, så jeg kan begynne med middagen. I dag står laks, pommes frites og salat på menyen.

16:45–17:15 Middagen serveres og deretter ryddes det. Så følger nok en kaffekopp og en liten pust i bakken mens barna leker.

17:45 Seksåringen skal på fotballtrening.

Anestesiologi

- En anestesilog har ansvar for å gi narkose og bedøvelse til pasienter ved kirurgiske inngrep eller ved smertefulle behandlinger.

- Det er 1185 yrkesaktive spesialister i anestesiologi i Norge.

- Av disse er 65 % menn og 35 % kvinner.

Kilde: Legeforeningen

18:00–18:45 De to andre får havregrøt og yoghurt til kveldsmat. Deretter følger kveldsstell og lesestund på sengen.

19:10 Alexander og eldstejenta kommer hjem fra fotballtrening. Det serveres havregrøt og yoghurt til henne også, etterfulgt av kveldsstell.

20:00 Stille i huset. Det ryddes i matbokser og skolesekker – og morgendagens klær finnes frem til barna. Jeg setter også på en vaskemaskin.

21:00 Jeg tar en dusj, og spiser restene av havregrøten til kveldsmat foran TV-en.

22:15 Vaskemaskinen er ferdig, og klesvasken henges opp.

22:30 Jeg pusser tenner og legger meg. Skrur av lyset og sovner tvert.

****Av personvern hensyn er de nevnte pasienthistoriene fiktive, men representative.***

Publisert: 18. januar 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0845

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 17. juli 2026.